

Izhaja dvakrat na teden, in sicer v sredo in soboto ob 11. uri predpoldne ter stane z izrednimi prilogi ter a »Kažipotom« ob novem letu vred po pošti prejemanja ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto 13 K 20 h, ali gl. 6-60
pol leta 6 » 60 » » » 3-30
četrt leta 3 » 40 » » » 1-70
Posamične številke stanejo 10 vin.

Naročnino sprejema upravnistvo v Gosposki ulici št. 7. v Gorici v »Goriški Tiskarni« A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 8. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

Oglesi in poslanice se računijo po petit-vrstah če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po dogodbi. — Večje drke po prostora — Reklame in spisi v uredniškem delu 15 kr. vista. — Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

»Vse za omiko, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravnistvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7. v I. nadst. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica. Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnistvu.

»PRIMOREC«

izhaja neodvisno od »Soče« vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gl. 1-60. »Soča« in »Primorec« se prodajata v Gorici v naši knjigarni, v tobakarni Schwarz v Šolski ulici, Jellersitz v Nunki ulici in v Korenski ulici št. 22; — v Trstu v tobakarni Lavračič na trgu, della Caserna.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

„Močna strokovna organizacija na Goriškem“.

Ce kdo posluša govore naših klerikalnih delavskih organizatorjev ali pa če čita klerikalne liste, tedaj misli, da mora biti silno močna ta klerikalna delavska organizacija na Goriškem. Strašno so bahati v besedah, ker so v dejanjih strašno miščani!

Na zborovanju zastopnikov klerikalnih delavskih društev pri Devici Mariji v polju tik Ljubljane je govoril dr. Dermastija, odvetniški kandidat in svetogorski pridigar, kot zastopnik »Slov. kat. delav. društva« v Gorici. V svojem govoru je navajal število članov dveh društev, katero pa je v resnici dosti manjše, in še v tem je le bore malo delavcev, potem pa je rekel, da razni pojavi kažejo, da se zasnuje v teku enega leta močna strokovna organizacija na Goriškem. Ne vemo, kakšne »pojave« je videl dr. Dermastija, vemo le to, da je vsa klerikalna organizacija pri nas neznansko klaverna, in da je trditelj dr. Dermastije o močni strokovni organizaciji na Goriškem, ki se ima izvršiti tekom enega leta, le prazen sen. Nijednega boljšega delavca nimajo na svoji strani; pobrali so nekaj drvarjev in dninarjev, par »oštiarjev« iz Mirna pa kakega švigašvaga čez dva praga — pravih delavcev ni v klerikalnih vrstah! Potem pa naj zasnujejo, če morejo, močno strokovno organizacijo na Goriškem v enem letu!

Poleg dr. Dermastije sta govorila na omenjenem zborovanju še Štolfa z Nabrežine, Cotič iz Mirna in zastopnik kat. delavskega društva v Kostanjevici na Krasu. Ta »zastopnik« je opisoval »težavno borbo na Krasu proti liberalnim oholim mogočnjakom in izkoriščevalcem ljudstva«. Nato je predlagal: »Slovenska krščanska soc. zveza pre-skrbi primerne obleke za gledališke

predstave svojim društvom.« Potem pa je povabil navzoče, naj se udeležijo v obilnem šlevilu blagoslovljenja zastave dne 15. avg. t. l. Tableau!

Ta »zastopnik« je zajokal, kako je težavna borba z liberalnimi oholimi mogočnjaki, ki izkoriščajo ljudstvo! Na to je bilo pričakovati kak fulminanten predlog, poln ogorčenja in svete jeze — ali glej! Ta klasični zastopnik hoče imeti obleke za predstave in pa zborovalce je povabil na veselico. Pa že ne more biti tako hudo tisto izkoriščanje od strani liberalnih mogočnjakov — če letijo po mislih temu »zastopniku« kraških »zatirancev« le teater in pa veselice. Če imajo denar za bandero, jim že ne more iti tako presneto slabo!

Organizacija je delavstvu res potrebna. Organizacija ščiti delavca, ga podpira v boleznih in potrebah, organizacija tvori silno moč, iz katere veje zavednost, ali organizacija je dobra le, če je samostojna, ne pa privesek kaki politični stranki. Najslabša pa je delavska organizacija, če je privezana na klerikalce. Ti imajo delavce le za parado, za resnične njihove potrebe nimajo srca, in niti v sanjah jim ni mar, da bi se potezali za prave koristi delavcev.

Nikdar ne smemo pozabiti, da stoji klerikalna stranka na tem salsišču, da naj delavce veruje na plačilo onstran groba.

To je pridigal delavcem očitno že ravni Pavlica, to se je čulo v goriških cerkvah, za njimi na Sv. Gori, to zveni vedno iz vsega gibanja več ali manj posvečenih »voditeljev« delavstva. Duhovni se pehajo za svoje plače, dasi imajo že tako vsega preveč na svetu, strašno so pohlepni po posvetnih dobrotah — za delavca imajo pa plačilo onstran groba. To njihovo stališče moramo imeti vedno pred očmi.

Kdor med delavci je zadovoljen s tem, ta naj le lepo pristopi klerikalni organizaciji, kdor pa misli, da pritiče poštenemu delu pošteno

plačilo že na tem svetu, ta pa menda obrne že sam hrbet nepoklicanim mešetarjem!

Tržaški škof Nemec Nagl.

Reški »Novi List« je priobčil v torek pod naslovom »Rimanjensia« velezanimiv članek, v katerem se bavi v glavnem s tržaškim škofom Nemcem Naglom. Iz tega članka prevajamo to-le:

»Okrutno in hudo biča usoda tužno Istro. Z jedne strani jo pritiska vladna gospoda. Z druge jo mrcvari laška gospodarsko-politična klika. S tretje pa cerkveni veletržci v Trstu bagatelizirajo in šikanirajo v cerkvenih poslih zlasti južno Istro. Kaj hočete? Bog je visoko, morje globoko. — Prešlo je dvajset let, odkar sta poslala Dunaj in Rim v poreško-puljsko škofijo avstrijskega Furlana škofa Flappa. Efekti Flappovega škofovanja so danes že odveč vidni. Exempla trahunt. Pred tremi leti sta se Rim in Dunaj zopet složila. Osokolil ju je uspeh škofa Flappa v Poreču. Trebalo jim je za Primorje Flappovega alter ego, ki bi, če le mogoče, še nadkrilil škofa Flappa. Našli so Nemca židovskega pokoljenja. Samo da ni ne Hrvat ne Slovenec. Vladni primorski listi so kokodakali, da se dá razumnemu škofu Nemcu, ki ne zna ne hrvatski ne slovenski, in tega ne zna tudi še danes ne, na stran pomočni škof, Hrvat ali Slovenec. Ali ti službeni glasovi so umolknil. Tri leta bo v kratkem, odkar sedi na stolici tržaško-koperske škofije Nemec dr. Nagl, ali o pomožnem škofu ni niti besedice več. Pač pa poleg dr. Nagla, Nemca, gospodari in baranta zloduh pater Volbert, famozni nemški jezuit in nemški propovednik v cerkvi sv. Antona v Trstu. Vrabci na strehah v Trstu in izven Trsta vedo, da je škof dr. Nagl odločen in nevaren protivnik vsemu, kar je hrvatsko ali slovensko. To je on že pokazal ob raznih prilikah. Ob svojem prihodu v Trst je rekel v nemški družbi: Jaz že pokažem zobe Hrvatom in Slovencem. — In kako zvita poročila je poslal v Rim lani meseca oktobra. Ali zato so ga ožigosali istrski poslanci v spomenici, katero so na to poslali

papežu v Rim. Dokazali so v njej, zlobo nemškega škofa ter očrtali njegovo vražbo proti hrvatskemu jezuitu. V živem spominu je še obnašanje dr. Nagla na škofovskih konferencah v Rimu, ko se je razpravljalo o glagolici.

Čudne, prečudne reči se godijo v tržaški škofiji, odkar tam vlada in pašujeta Nemca Nagl in Volbert, jezuit. Ni še mesec dni, ko je bil na gimnaziju v Kopru imenovan katehetom kanonik stolnega kapitlja v Trstu Ivan Buttignoni. Listi so ugibali to in ono, zakaj da kanonik Buttignoni, ki je že 15 let v tem dostojanstvu ter kije bil svoj čas resen kandidat za stolico tržaške škofije, zapušta svoje kanoniško mesto v Trstu ter mora iti ukvarjat se na stara leta z živahnimi in nagajivimi gimnazijskimi dijaki. Na to se je na ves glas začelo govoriti, da je kanonik Buttignoni žrtve brezprimernih brutalnosti in nasilja nemškožidovskega škofa Nagla ter da je bil strmoglavljen vsled intrig nemškega jezuita, patra Volberta. Kanonik Buttignoni je imel toliko poštenja, vesti in srca, da se je odločno postavil proti brutalnemu postopanju škofa dr. Nagla. No, ta je tako krvavo, tako brutalno, ujedljivo mučil in preganjal kanonika Buttignona, da je ta slednjič pobral svoje reči ter šel...

Kdo le bo naslednik kanonika Buttignona v Trstu? Govori se, da utegne zasesti to mesto častni kanonik pri cerkvi sv. Antona v Trstu, Anton Lupetina, ali po domače »il bel Toni«. Še pred letom dni, ko je bil Lupetina imenovan častnim kanonikom, je vzbudilo to odlikovanje v celi tržaško-koperski škofiji občno začudenje in vsestransko presenečenje. Anton Lupetina je rodom iz Pičana v Istri. Bil je najprej župnik v Draguču v Istri, odkoder datirajo njegovi prvi pesniško-praktični ljubavni poleti, potem v Kršanu. Poznan je na široko za velikega oboževalca krasnega spola. Ko se je govorilo takrat, ko je bil v Kršanu, da prestopi v poreško škofijo ter da bo imenovan kanonikom in župnikom v Labinju, so rekli Labinjci soglasno: »Non vogliamo un parroco ammogliato«. (Nočemo oženjenega župnika.) Leta 1904. je prišel v Trst za župnika pri starem Sv. Antonu. Ko je prišel v Trst dr. Nagl, je postal Lupetina nenadoma največji njegov ljubljeneč. In tako je

Grof Monte Cristo.

Napisal Alexandre Dumas.

(Dalje.)

»Ne vem,« pravi Francu nepoznanec, »kako menite vi o tem, toda meni se nič ne zdi nadležnejše kakor občeati s človekom dve ali tri ure, ne da bi vedel, s kakim imenom ali nazivom naj ga nagovarjam. Zakone gostoljubnosti pa cenim previsoko, da bi vas vprašal po vašem resničnem stanu in imenu, in zato vas prosim samo, da mi poveste tako ime, s katerim naj vas ogovarjam. Kar se tiče mene, mi pravijo običajno pomorščak Simbad.«

»In jaz vas prosim,« pravi Franc, »ker je moj položaj tako zelo sličen položaju Aladinovemu in mi manjka samo še njegove čudodelne svetilke, da me imenujete Aladin. To je čisto primerno v najini okolici, v kateri bi skoro menil, da me je prestavil kak naklonjeni mi duh v orijent.«

»Torej, gospod Aladin,« pravi tuji amfitrion, »čuli ste, da je večerja gotova; izvolite torej vstopiti v obednico, in pri tem pojde vaš podložni sluga pred vami, da vam pokaže pot.«

In s temi besedami dvigne Simbad zastor ter vstopi pred Francom v obednico.

Miza je bila bogato obložena. Ko to vidi, se ozre Franc po sobi. Obednica je imela obliko podolgastega četverkotnika; njene stene so bile marmornate in okrašene z antičnimi bas-reliefi. V dveh kotlih sta stala dva krasna kipa, noseča na svojih glavah košarici. Košarici sta bili napolnjeni z najokusnejšim

sadjem. Sicilija je prispevala anane, Malaga granatna jabolka, Balaerski otoki oranže, Francija breskve in Tunis dateljne.

Jedij na mizi je bila cela vrsta. Sklede so bile iz srebra in krožniki iz japonskega porcelana.

Franc si omane oči, da se prepriča, če ne sanja.

Za postrežbo jima je bil samo Ali, a je opravljal svoj posel izborni. Gost napravi z ozirom nanj svojemu gostitelju poklon.

»Da,« pravi ta, »ubogi vrag mi je zelo vdan in stori vse, kar je v njegovih močeh. Nikdar ne pozabi, da sem mu rešil življenje, in ker mu je za to jako mnogo, mi je zelo hvaležen.«

Ali se približa svojemu gospodarju, prime njegovo roko in jo poljubi.

»In ali vas smem vprašati, gospod Simbad,« pravi Franc, »pri kateri priložnosti ste izvršili to lepo dejanje.«

»O moj Bog, to je nekaj čisto navadnega,« pravi gostitelj. »Zdelo se je, da se je ubogi vrag drznil približiti serailu tuniskega beja bolj kakor je primerno njegovi barvi. In bej ga je obsodil na smrt, a tako, da mu odrežejo prvi dan jezik, drugi dan roko in tretji dan glavo. Vedno sem si že želel mu-tastega slugo; ko sem čul, da so mu odrezali jezik, sem šel k beju ter ga prosil, naj mi prepusti zamorca za izvrstno in krasno dvocevko, o kateri se mi je zdelo, da je vzbudila prejšnji večer bejevo poželjivost. Bej mu je odpustil še drugo kazen ter ga prepustil meni, toda pod pogojem, da se nikdar več ne vrne v Tunis. Povelje je bilo nepotrebno, kajti že zagleda nesrečnik Afriko le od daleč, zbeži v naglobokejši del ladije, in na noben način ga ni mogoče pregovoriti, da bi stopil na krov, dokler dosežejo oči ta del sveta.«

Franc molči nekaj časa in razmišlja, ne vedé, kaj naj si

misli o kruti dobrovoljnosti, s katero mu je pripovedoval njegov gostitelj ta dogodek.

»In vi živite,« pravi nato, hote obrniti pogovor na drug predmet, »vi živite kakor pomorščak, katerega ime ste si izbrali, svoje življenje na potovanjih?«

»Da, to je obljuba, katero sem napravil nekoč, ko še nisem mislil, da jo bom mogel kdaj izpolniti,« pravi neznanec smehljaje, »sicer sem pa storil več obljub, glede katerih upam, da mi jih bode svoj čas mogoče izpolniti.«

Dasi izgovori Simbad te besede z največjo hladnokrvnostjo, se njegove oči vendar zalesketajo nenavadno divje.

»Ali ste v svojem življenju mnogo trpeli, gospod?« mu pravi Franc.

Simbad se strese in ga ostro pogleda.

»Iz česa sklepate to?« vpraša.

»Iz vsega,« odvrne Franc; »iz vašega glasu, iz vašega pogleda, iz vaše blede barve in iz življenja, katero živite.«

»Jaz živim najsrečnejše življenje, katero poznam, resnično življenje paše. Kralj stvarstva sem, in kjerkoli mi svet ugaja, tamkaj ostanem; če se dolgočasim, zopet odpotujem. Prost sem kakor ptič in peroti imam kakor on. Ljudje, ki živijo okoli mene, ubogajo vsak moj gibljej. Zdajpazdaj se ponorčujem iz človeške pravičnosti s tem, da ji odtegnem bandito, katerega išče, zločinca, katerega preganja. Imam namreč svoje sodišče, višje in nižje, ki ne pozna odlaganja in apela, ki obsoja in oprošča. O, če bi okusili vi sladkosti mojega življenja, bi pač gotovo ne marali živeti drugače in bi se ne vrnili med svet razun v slučaju, da bi imeli izvršiti tam kak važen načrt.«

»Na primer maščevanje,« pravi Franc.

Nepoznanec se ozre v mladeniča s pogledom, ki vidi v srce in ugane misli.

bil imenovan „il bel Toni“ lani častnim kanonikom stolnega kapitlja sv. Justa v Trstu. Ne smo se pa na nikak način zmoželi še ene vrline in kreposti Lupetinove. Pohlepen je po denarju. Ko je bil župnik v Kršanu, je upravljal več let tudi malo župo Kozljak pod Učko. Nekega dne se je vozil v Kozljak k pogrebu nekega seljaka. Ko je bil končan obred, je prizadeti kmet prosil Lupetino, da bi ga nekoliko časa počakal za plačilo. Pa? Župnik ni rekel ne bev ne mev, marveč stopil je v kmetov hlev, potegnil iz njega najlepšo ovco, ji zvil nos, ter jo položil v svojo kočijo, udaril konja z bičem, pa hajdi v Kršan!

Nagl je potomec nemških židov. Če se gleda njega, njegovo sestro, ki živi z njim v škofijski palači v Trstu, kdor je videl njegovo sestričino, ki se je poročila lani v Trstu z židom, razvidi vsakdo brez razlike, kaj, kdo in kak je ta Nemec, škof Nagl. — Pred 4 ali 5 meseci prinese neko jutro sluga škofu Naglu pisarno kavo. Slučajno je zlil malo kave na tla. Škof je skotil srdito pokoncu, začel kričati, psovati, besneti. Kancelar škofov Macchia, ki je to videl, se je nagnil na pod ter polizal z jezikom polito kavo, da je utolažil velikanško besnoto onega, od katerega je bil neprestano sekiran, vznemirjen, poniževan... slabši na umu in telesu je končno zblaznel, ter se nahaja sedaj v neki blaznici v Italiji.

Grof Friderik Marenzi ima že 6 ali 7 let referat za cerkvene reči. Ta škofov intimus je dobil nedavno od rimskega papeža red sv. Gregorija. Za ta red se ima zahvaliti junaškim Ricmanjem!

Tega človeka, tega Nemca dr. Nagla je priporočil za tržaškega škofa v Rimu goriški kardinal Missia!

Članek zaključuje s trditvijo, da je Nagl za tržaško škofijsko stolico popolnoma nesposoben, da je prava in živa nesreča za tržaško škofijo in za latinski Rim. Ergo: liquidatur episcopus teutonicus dr. Nagl!

D O P I S I.

Z deželo. — (Policija na deželi.) V zadnjem času si postavljajo županstva skoro povsod občinske redarje. Nekatera županstva sama za nje prosijo, druga spet c. kr. glavarstvo prisili, kjer spozna za to potrebne, kar je prav. V nekaterih krajih na Goriškem, na primer v Solkanu v Podgori, v Vrtojbi in v Mirnu, kjer so redarji bolj razumni, da vedo, kaj je njih dolžnost in hočejo isto tudi splošnovati, pride več kot preveč ovadeb na sodnijo, in je potem tudi mnogo kaznovanih. V drugih krajih pa, kjer so redarji bolj nevedni, se razgrajajem ali skrivajo ali pa se z njimi pajdajo in popivajo. Radi prvih in drugih pa ljudstvo godrnja in se pritožuje; zaradi prvih, da so neumni, da ne vedo, kaj delajo in da so prestrogi, zaradi drugih pa, da niso za nič, da jih zastoj plačujejo. Zaradi zadnjih ima ljudstvo prav, zaradi drugih pa je v pomoti. Kjer smo dobro podučeni o teh razmerah, ho-

čemo pravi vzrok, da je v nekaterih občinah toliko ovadeb, tu pojasniti. Eden glavnih vzrokov je ta, da ljudstvo zabavlja in godrnja, češ kaj je potreba redarja, da po občini pohaja, mesto da bi delal in nam je denar; županstvo moramo prisiliti, da ga odvrže i. t. d. V nekkih krajih spet pošiljajo članke v časnike, da z njimi sramotijo redarje. Torej s tem se krađe redarjem ugled, da neuka mladina vidi v njih namesto moza postavbe, le nepotrebno strašilo na vasi.

Namesto da bi mladina redarja spoštovala in ga ubogala, ko jo opominja, ga zaničuje in se mu zoperstavlja. Potem seveda sledi zapor! Torej ti so vzroki, katere je treba da županstva kolikor mogoče odpravijo. Ni povsod, da samo priprosto ljudstvo zabavlja redarjem, ampak so v nekaterih občinah tudi starešini, kateri eni iz nevednosti, drugi iz zlobe, kjer so županom nasprotni, tem kljubujejo in v sejah nasprotujejo. Pravi kdo celo, da je redar za luksus. Dobi se tudi kakšen, ki se spravi, ko je kdo kaznovan, na župana in redarja, in kaznovanega pomiluje, če je tudi najslabši! Namesto da bi jih posvaril in podučil, jih še podpira v slabem! Torej prizadeti naj malo pomislijo in naj skušajo popraviti, kar so zakrivali! Poznamo dve vasi blizu mesta, kjer ni bilo varno v mraku iti skozi vas, in ni bilo leta, da bi ne bili fantje v zaporu v Gradišču! Zdaj pa so kaznovani edino zaradi tega, ker se redarjem zoperstavljajo; pa že spoznajo počasi, da so oni krivi in ne redarji! — Torej mesto mladino šuntati, naj po podučujejo in bo vse prav. In urednik „Primorskega lista“ naj tudi pomisli, kakšno čast si dela s tem, da sprejema takšne dopise v svoj list, kakor mu jih pošiljajo tisti „orli“ iz Mirna in lanske leto iz Opatjegasela, v katerih smešijo javno stražo! Naj pomisli, da čita liste lahko vsakdo, ne le njegovi ljudje, kateri mu bodo verovali, ako jim zapiše, da je pekel kar čez noč postal nebesa!

Domače in razne novice.

Za učiteljski konvikt so dalje preplačali gg.: Oskar Gaberščik v Tolminu, državni poslanec, 50 kron, Pavletič Jos. st. Gabrije, veleposelnik, 2 kroni in Pavletič Ludovik, sodni pristav v Komnu, 5 kron.

Pevskemu in glasbenemu društvu v Gorici je daroval g. Oskar Gaberščik v Tolminu, državni poslanec, 50 kron.

Osebna vest. — Tajnik pri tukajšnjem gozdnem in domenskem ravnateljstvu gospod Emil Guttman je dobil naslov svetnika z oprostitvijo od takse.

Prešimova slavnost v Ljubljani je prinesla kosmatega dohodka 26.000 K; po odbitku troškov ostane za spomenik vsekakor lepa svota.

Javen shod v Sovodnjah. — Jutri v nedeljo bo v Sovodnjah javen shod, katerega priredi soc. dem. lokalna organizacija v Mirnu. Poro-

čal bo g. Ethin Kristan z Dunaja o zvišanju duhovskih plač in stališču delavstva.

Zemljevid po pokneženih grofiji Goriško-Gradiščanski, narisani in popolnjen po H. Bombigu, kateri je izdala slovanska knjigarna A. Gabršček v Gorici, opremljen z OGLASI, izide najdalje v 8 dneh. Gg. naročnike teh zemljevidov prosimo, da potrpe še ta kratek čas. Ker je teh zemljevidov le določeno število, vabimo bralna društva, trgovce in obrtnike, da si ta zemljevid z oglasi naroči in sicer kmalu, ker število izvodov se krči. Ta zemljevid stane K 4-50, je nategnjen na platno ter s palicama zgoraj in spodaj, jednak zemljevid brez oglasov pa stane K 9.

Društva „Čitalnica“, „Sokol“, „Vinarsko in sadjarsko društvo“ in „Ženska podružnica sv. C. in M.“ v Prvačini priredé v nedeljo, dne 30. julija 1905. na prostem narodno veselico s sledečim vsporedom: 1. A. Hajdrih: „Hercegovska“, možki zbor. 2. Dr. G. Krek: „Vabilo“, mešan zbor. 3. Pozdrav. 4. Divji lovec. F. Š. Finžgarjev naroden igrokaz s petjem v 4 dejanjih pod vodstvom g. J. Štoka. Osebe: Zavrtnik, rihar (župan)... g. Fr. Gregorič, Majda, njegova hči — g.čna Mira Bajčeva, Lisjakov Gašper, sin posestnika, g. Urh Pavlica, Maruša, kočarica — g. Al. Mozetič, Janez, njen sin — g. J. Štoka, Tine, gostiški sin — g. V. Orel, Tonček, vaški revež, norček — g. Josip Molek, Jež — g. J. Furlani, Gaber — g. V. Gregorič, Rožman — g. Fr. Gregorič, Eržen — g. A. Leban, kmetje; Sajetov Jure, kovač — g. Fr. Gregorič, Špela, njegova žena — g. A. Mozetič, Anka — g.čna J. Mozetičeva, Roza — g.čna D. Furlanijeva, Grozdek, oštr, — g. J. Mozetič, Dolinarica, mati — g. N. N., Prvi lovec — g. A. Tušar, Drugi lovec — g. A. Furlani, Prvi birič — g. H. Furlani, Drugi birič — g. A. Kozem, Komatar, črednik — g. N. N., Jurček, pastirček — g. A. Zorn. Dekleta, fantje, dečki, lovci, skrivatči, planšarice. Vrši se l. 1848. na Gorenjskem. Začetek ob 4. uri popoldne. Po veselici javen ples. Pri plesu svirati Sokolska in Čitalniška godba. Vsak komad 20 vin. Vstopnina 60 vin. Sedeži: I. vrste 1 krona, II. vrste 60 vin., III. vrste 40 vin. Udeleženci se bodo sprejemali o prihodu vlakov z godbo. NB. Posebnih vabil se ne bo razpošiljalo. Vozil bo poseben ponočni vlak. Na obilo vdeležbo uljudno vabi veselčni odsek.

Z zborovanja „Zveze slovenskih odvetnikov“. — Na zborovanju „Zveze“ v Ljubljani se je sklenilo tudi, da naj se opozori najširše slovensko občinstvo, da se vsakdo in v vsakem slučaju, v katerem bi se slovenskemu jeziku pred javnimi oblastmi odrekala zakonito zajamčena enakopravnost, obrne do zveze, ki je pripravljena za brezplačno intervencijo.

Na mesini realki v Idriji je bilo v preteklem šolskem letu s Primorskega 36 dijakov.

S prihodnjim šolskim letom se otvori peti razred, ker je naučno ministerstvo, kakor se zagotavlja, ugodilo prošnji idrijske mestne občine za razširjenje nižje realke v višjo.

Da zgladijo in zravnao ulice, v ta namen je pač kupil goriški magistrat za drag denar valar, s katerim so popravili del Gosposke ulice. Meščani so pričakovali, da se bo tako delo nadaljevalo, ker je premnogo ulic silno potrebnih zglajenja. Ali kaj se je zgodilo. Modri magistrat je poslal valar na letovišče v Solkan, kjer ga rabi sedaj podjetništvo Sard & Lenassi. — Kaj za to je bil kupljen?

Nemški trgovci na Ljubo. — Vseobče presenečenje je bila vzbudila po vseh slovenskih deželah vest, da so sklenili v čisto slovenskem kraju v Savinjski dolini na Štajerskem, v nekakšno narodno zavednem Mozirju, uvesti v najvišjem razredu tamkajšnje ljudske šole za učni jezik samo nemščino. Vse je strmelo — le Nemci so se veselili. Pozneje se je pokazalo, da je bil res stavljen tak predlog, ali ni bil sprejet. Kako pa je sploh prišlo do takega predloga? V starašinstvu se nahaja neki Šoster, pek in trgovec. Nabral si je v Mozirju, kamor je prišel pred leti, precej premoženja. Pravi, da so mu ob začetku pomagali celjski nemški trgovci, zato se sedaj poteguje za Nemce! Na to pravi celjska „Domovina“: „Nobeden ni kreditiral g. Šosterju več, kakor je vedel, da mu bo g. Šoster z dobičkom vred gotovo plačal. Celjski nemški trgovci morali bi hvalo peti g. Šosterju, da jim je množil bogastvo, ker je pri njih blago jemal, — oni se tega tudi veselijo, pa Slovencem prijaznejši zato ne postanejo, ampak smeji se nam, da jemljemo pri njih in debelimo njih mošnje ter si redimo modrase! Tako je z Vašimi celjskimi nemškimi prodajalci, g. Šoster! Oni Vam niso do ničesar pomagali. Premoženje svoje pa imate od rojakov slovenskih v Mozirju in okolici mozirski. Slovencem ste dolžni Vi hvalo, Nemci pa Vam, ne Vi Nemcem zato, ker so Nemci čudno milost Vam izkazali, da so jemali denar od Vas! Ako torej zdaj, g. Šoster, nastopate v narodnem oziru proti sosedom Slovencem, ki so Vam nanorili, kar imate, kažete se prav malo dostojnega rotli rediteljem svojim!

Sploh pa kupčiji zveze značajnih pravih mož ne morejo in ne smejo odtujiti rodbini in rodu, ker obadva kupčevalca iščeta pri poslih dobiček, kruh in premoženje, eden drugemu ničesar ne podari, roka roko umije! Zato pa se odjemalec prodajalcu ne prodaja, ampak ve, ako je zaveden in razumen mož, da je on kot odjemalec dobrotnik prodajalcev, t. j. Šoster dobrotnik celjskih nemških trgovcev. Ako to spozna, nastopi kot samozavesten mož, ne pa kot — ponižen sluga onih, ki bogatijo od njega. — Sicer pa bi bil g. Šoster tudi drugod našel dosti blaga in kredita, dokler ga je potreboval! Ni bilo treba ravno k celjskim slovenožrcem hoditi. Poštenemu trgovcu in obrtniku daje celi svet blago in kredit, imamo hvala Bogu tudi slovenske veletržce! Ako pa že kak Slovenec stopi z nemškimi trgovcem v zvezo, naj ne pozabi, da kupec drži prodajalca po koncu, naj tedaj ne

(Dalje v prilogi.)

„In zakaj maščevanje?“
„Zato,“ odgovori Franc, „ker imate zunanost človeka, ki ga preganja človeška družba in ki ima obravnati z njo kak strašen račun.“

„Vi se motite,“ pravi Simbad in na ustnicah mu zaigra nenavaden smehlaj, da se pokažejo njegovi beli zobje. „Tak, kakoršnega me vidite, sem neke vrste filantrop in mogoče pridem nekoč v Paris tekmoval z gospodom Appertom in z možem v malem modrem plašču.“

„Ali napravite tedaj prvič v življenju to potevanje?“

„O moj Bog, da. Zdím se vam zelo malo radoveden, ni res? Tode bodite prepričani, da nisem kriv sam, da odlašam toliko časa. Enkrat pride vsekakor do tega.“

„Ali se menite napraviti na to potovanje kmalu?“

„Tega ne vem niti sam, kajti odvisno je od okoliščin, ki jih ne morem videti naprej.“

„Tedaj bi bil rad v Parisu tudi jaz, da bi vam povrnil po svojih močeh gostoljubnost, ki mi jo izkazuje na otoku Monte-Cristo.“

„Vašo ponudbo bi sprejel z največjim veseljem,“ odvrne gostitelj, „toda žalibog bom moral najbrže potovati incognito.“

Med pogovorom sta večerjala, a zdelo se je, da je večerja določena samo za Franca, kajti gostitelj je jedi, katere je vžiral Franc z največjo slastjo, komaj pokusil.

Končno vzame Ali kipoma, stoječima v kotu, košarici, ter ju postavi na mizo. Med nju postavi srebrno, v ognju polazeno čašo, ki je bila pokrita.

Spoštljivost, s katero je prinesel Ali čašo, vzbudi Francovo radovednost. Zato dvigne pokrov in vidi nekaj čisto nepoznanega, nekaj kakor zelen kvas. Pokrivši čašo s pokrovcem, vidi, da se smehlja gostitelj vsled njegove radovednosti.

„Nemogoče vam je uganiti, kaj je v tej čaši,“ pravi ta, „in to vam je neprijetno, ni res?“

„Da.“

„Torej ta zeleni konfekt ni nič manj in nič več kakor ambrozija, ki je stala na mizi grških bogov.“

„Toda ta ambrozija,“ pravi Franc, „je šla pač skozi človeške roke ter je pri tem brezdomno izgubila svoje nebesko ter dobila zemljansko ime. Kako se torej imenuje v navadnem življenju ta ambrozija, za katero ne čutim posebnih simpatij?“

„Ej, to baš kaže naš materijelni izvor,“ vsklikne Simbad. „Tako gremo pogosto mimo sreče, ne da bi se ozirli na njo, ali če se ozremo na njo, ne da bi jo spoznali. Če ste pozitiven človek in je vaš bog zlato, pokusite od tega, in peruški, guzaraški in golkondski rudniki vam bodo odprti; če ste človek domišljije in čustva, če ste pesnik, pokusite od tega in vse meje možnosti vam izginejo, odpro se vam polja brezkončnosti, in prostega duha bodete pohajali po kraljestvu sanj; če ste častihlepni, če hrepenite po zemeljski slavi, pokusite od tega, in v jedni uri postanete kralj celega sveta; vaš prestol bode stal na gori, na katero je peljal satan Gospoda, in ne da bi vam ga bilo treba moliti, ne da bi vam bilo treba poljubiti njegove kremplje, bodo vaša vsa kraljestva cele zemlje. Ali ni vabljivo, kar vam ponujam, in lahko dosegljivo, ko ni za to treba storiti ničesar? Pogledajte!“

S temi besedami dvigne pokrov, zajme čajevco žlico magičnega konfekta, ga vtakne v usta in zavziva počasi s polodprtimi očmi in nazaj nagneno glavo. Franc ga pusti, da zaužije in se naslaja, nato pa mu pravi:

„Toda kaj je ta dragocena jed?“

„Ali ste slišali kdaj o starcu z Gore,“ ga vpraša gostitelj, „o onem, ki je hotel umoriti Filipa Avgusta?“

„Seveda.“

„Torej prav. Znano vam je, da je bil vladar doline, nad katero se je dvigala gora, po kateri se je imenoval. V tej dolini so bili divni vrtovi, katere je nasadil Hasan-Ben-Saloh, in v teh vrtovih paviljoni, ki so bili drug od drugega ločeni. V teh paviljone, pravi Marco Polo, je spuščal svoje izvoljence ter užival z njimi neko zelišče, katero jih je prestavljalo v raj z

vedno cvetočimi cveticami, vedno zreli sadovi in vedno čistimi devicami. Kar so smatrali ti presrečni mladeniči za resničnost, to so bile le sanje, toda tako sladke, tako opojne, tako blažene sanje, da so onemu, ki jih je prestavil v nje, prodali dušo in telo ter ubogali njegova povelja kakor božja. In umirali so v mukah, ne da bi se pritoževali, ker jih je tolažila misel, da je smrt, ki jim preti, samo most, po katerem pridejo do sladkosti, katerih senco jim je dalo okusiti zelišče, ki stoji pred vami.“

„Torej je to hašiš!“ vsklikne Franc. „Ta mi je znan vsaj po imenu.“

„Ugenili ste, gospod Aladin, to je hašiš, najboljši in najčistejši hašiš iz Aleksandrije, hašiš Abougorov, kateremu bi morali sezidati palačo z napisom: „Prodajalcu sreče — hvalošni svet.“

„Ali veste,“ pravi Franc, „da bi se zelo rad prepričal, je li vaša hvala zaslužena ali pretirana?“

„Prepričajte se, moj ljubi gost, prepričajte se, toda ne sodite po prvem poskusu. Kakor se morajo človeški čuti v vseh ozirih navaditi novih vtisov, naj so že mili ali silni, žalostni ali veseli, tako tudi uživanje te nebeske jedi ni brez boja, kajti narava, ki ni rojena za sladkosti, se oklepa bolečine. Naravo je treba premagati, resničnost se mora umakniti sanjam, in nato vladajo sanje. Sanje postanejo življenje, in življenje je jednako sanjam. Toda kakšen razloček, če primerja človek bolečine resničnosti s sladkostmi teh sanj! Če bi poznali te slasti, bi več ne hoteli živeti, ampak samo sanjati. Če bi morali žrtvovati svoje sanje za resnično pomlad, bi vam bilo, kakor da ste dali neapoljsko pomlad za laplandsko zimo, raj za zemljo, nebesa za peklo. Pokusite hašiš, moj ljubi gost, pokusite ga!“

Mesto odgovora vzame Franc žlico tega čudovitega testa, kakor ga je vzel njegov amfitrion, ter ga dene v usta.

(Dalje pride.)

izgubi pameti ter naj ne začne misliti, da je on berač, prodajalec pa mu daje — Božji dar! Sodimo stvari, kakor so, ostanimo močje in vzdržujmo si — ponos!

Smrtina kosa. — Včeraj predpoldne je umrla našemu šefu 3¹/₂-letna hčerka Danica, nenavadno razvita, ljubezniva in srčkana deklica. — Koncem junija so dobili vsi štirje otroci ošpice; trije so ozdravili, Danica pa je dobila — meningitis. Bilo je dovolj upanja, da ozdravi, kajti bila je ves čas pri zavesti ter je veliko štrikala. V četrtek in petek pa so jo napadli štrikrat splošni krči, katerim je podlegla. Gosp. dr. Brečelj je takoj konstatoval pravo bolezen ter vodil zdravljenje z veliko požrtvovalnostjo in skrbnostjo; dr. Weinlechner je izvršil dve punktaciji v hrbtenjačo, — no vse zaman.

Ker je imela ošpice, so odpeljali mrtvo truplo še včeraj v mrtvašnico na goriško pokopališče, kjer čaka, da ga prepeljejo v rodbinsko grobnico v Solkanu.

Promocija. — Včeraj je bil na graškem vseučilišču promoviran doktorjem prava naš rojak g. Fran V o d o p i v e c, c. kr. konceptni praktikant pri okr. glavarstvu v Velikovecu. Ves čas svojih študij je bil pri gosp. baronu Pinu, ki je pripomogel že 5 visokošolcem, da so uspešno končali svoje študije. Med temi so sedaj 3 doktorji prava.

Doktorjem prava je bil promoviran tudi goriški deželni tajnik g. Al. Petarin.

Ali Trst ali nič! — V Trstu so se sešli 19. t. m. laški zastopniki iz vseh dežel v Avstriji, kjer bivajo Lahi, ter se posvetovali o laški juridični fakulteti. Postavili so se soglasno na to stališče, da hočejo imeti fakulteto v Trstu ali pa nič! — Zanimivo je, da so listi v Tridentu napadali bar. Malfattija, kakor da bi nekaj mešal v vseučiliškem vprašanju. Zbor mu je izrekel zaupnico, in Malfatti je svečano zatrjeval, da je on solidaren z drugimi ter stoji dosledno na stališču: Ali Trst ali nič!

Laški dljakl so izdali spomenico glede ustanovitve laškega vseučilišča. Ta spomenica je izdana v raznih jezikih, tudi v slovenskem.

Nov zdravnik v bolnišnici usmiljenih bratov. — G. dr. Brovet je sprejel službo zdravnika na Krku v Istri. Na njegovo mesto pride s prihodnjim mesecem dr. Silvij Morpurgo, Gorican, ki je bil pred kratkim promoviran doktorjem vsega zdravilstva.

Umrl je g. Edvard Rosanz, računski revident pri tukajšnjem c. kr. gozdarskem in domenskem ravnateljstvu.

Vsa podlost „Slovenčev“ kliče se kaže v gonji proti društvu slov. književnikov in časnikarjev. Posvečeni hajduki okoli glasila ljubljanskega škofa razlagajo sicer dan na dan potrebo organizacije posameznim stanovom, pridigajo, kako je prav, če se ustanovljajo strokovna društva, kako je treba skrbeti potom dobre organizacije za preskrbo na starost — ali komaj se je porodilo omenjeno časnikarsko in književniško društvo, so padli po njem vsega siti „Slovenčevi“ banditi ter začeli govoriti o „fehtarji“. Društvo napadajo ob vsaki priliki ter mu ne privoščijo obstoja, dasi ima le stanovske interese pred seboj. Pa je že tako. Rimski far ima za svojega bližnjega včasih sicer lepe besede, toda v dejanju je vedno nasproten vsakemu, kdor si hoče pomagati. Ti nadbogovi, kakor jih označuje prekunšni škof Katschthaler, nimajo nobenega srca do drugih stanov, vse hočejo imeti le sami, le sami hočejo požreti vse, kdor se jim klanja do tal, mu vržejo še koščico, kdor pa ni z njimi — pa crkni! — Odbor društva slov. književnikov in časnikarjev se trudi s hvalevredno vnemo, pridobiti društvu trdna tla ter omogočiti društvu humanitarno delovanje, ali „Slovenec“ sega vmes med to delo s svojimi kremplji, ter draži, hujska, smeši, zaničuje društvo, ki ni nič drugega nego stanovsko in ima lep namen. Če že nečetoji ti nadljudje okoli „Slovenca“ podpirati društva, naj ga pustijo vsaj v miru, ne pa zaletavati se vanj. Kaj to je socialno delo! Vidi se pač, kako prav ima vsak napreden list, ki svari občinstvo pred dotiko s takimi vsega sitimi posvečenci. Ta bitja so brez srca, brez vsakega dobrega čuta, in vsaka beseda, katero zapišejo o humaniteti, o stanovski organizaciji, ni drugega nego grda separija! — Naša javnost pač vidi zopet v tem slučaju, s kako bando imamo opraviti, s kako ničvrednimi elementi se moramo boriti. — Ker je časnikarsko društvo jako važno, ker je potrebno podpore, apelujemo na p. n. občinstvo, naj podpira to društvo. To bo najboljši odgovor na neopravičena,

nesramna napadanja od strani steklih „Slovenčevih“ farjev, ki stojijo na tem stališču, naj se vsak delavec, tudi duševni, zadovolji s plačilom onkraj groba — oni pa so zadovoljni, če so siti in preskrbljeni na tem grešnem svetu. Rodoljubi, podpirajte društvo slov. časnikarjev in književnikov!

Lahke študije. — V tukajšnjem centralnem semenišču so skončali šolsko leto. Izpiti so se izvršili izredno dobro, vse je šlo gladko, in nad polovico jih je dobilo „emineco“. Če se pomisli, k a k i dijaki ponajveč vstopajo v semenišče, se hitro razvidi, koliko so vredna tača spričevala z „emineco“. Pred kratkim je bila povedala „Naša Slova“, da novomašniki iz tržaško-koperske škofije so po večini sami „Amicovci“. Škof Nagl bo imel pač veselje z njimi, ubogo ljudstvo pa se prestraši, ker se pomnoži število njegovih sovražnikov v cerkvi!

Kaj je z brezobrestnimi posojili iz leta 1903. in 1904? — Iz Svetega pri Komnu smo dobili obširno pritožbo, v kateri se bridko pritožuje, da ni od nikoder rešitve prošenj za brezobrestna posojila. Nekateri so se celo zadolžili, ker se jim je obljubavala rešitev prošenj v kratkem času, ali še sedaj je ni. Zahtevajo rešitev, naj že bo taka ali taka.

Izpred sodnije. — 23 letni Jos. Brešan iz Ločnika je otrešel na vrtu grofa Attemsa 5 dreves ter napravil tako škodo 50 K. Sodnija mu je prisodila 2 meseca ječe.

18 letni Iv. Kumar z Brega je ranil lani v avgustu nekega Matevža Testena s kamnom v koleno tako, da mu je prizadjal težko telesno poškodbo. Zgodilo se je to, ko je bil Testen v družbi drugih, ki so peli neko pesem, katero je smatral Kumar za izzivalno. Sodnija mu je prisodila 7 mesecev teže ječe s postom in trdim ležiščem vsak mesec.

Prešernova razglednica, katero je narisal domači slikar g. Saša Šantel, je na prodaj v tukajšnji slovanski knjigarni po 10 vin.

Konj brez gospodarja. — V ponedeljek zvečer so se odpeljali trije tujci na svojem vozu iz Gradišča ob Soči, kjer so se ustavili v gostilni „Speranza“, proti Zagraju. Sredi ceste pa je začel konj biti z nogami ob lahek voz ter ga je razbil tako, da so pripeljali ti trije tujci voz in konja za roko nazaj v omenjeno gostilno. Eden teh je bil ranjen na levi nogi, konj je krvavel na več straneh. Ko so tam oddali konja in polomljen voz, so izginili. Od takrat ni bilo nobenega več blizu, in tako stoji konj v Gradišču brez gospodarja.

Oglejski zvonik. — V Ogleju nameravajo temeljito popraviti starodavni zvonik patrijarhalne cerkve.

Početki klerikalizma med Srbi. — „Nar. Obrana“ iz Osjeka porača, da klerikalno gibanje, ki se je pojavilo v zadnjem času pri Hrvatih, ni prizaneslo Srbom. Seveda se ne kaže v takim obsegu, ali kaže se pri mladih popih, ki hodijo neka nova pota. Stari srbski popje, ki so živeli z narodom, izumirajo. Od kar so začeli pohajati srbski bogoslovci v večji meri duhovske akademije v Rusiji, od tega časa se polagoma uvaja med Srbe ruski pravoslavni klerikalizem. Bogoslovci se vračajo z nekimi novimi nazori v domovino, in po teh delajo med narodom. Sedaj je osnoval patriarh Georgije v Karlovcih bogoslovski internat, ki že začenja biti pravi razširjatelj klerikalizma. Mladi bogoslovci, popolnoma ločeni od sveta 4 leta, izgubijo vsako dotiko z narodom in vračajo se vanj z nezrelimi idejami. Karakteristični pojav je proglas te bogoslovske mladine pred nedavnim časom, v katerem naznanja pod veliko patriotično etiketo srbskemu narodu, da hoče začeti izdajati knjižice za narod, v katerih bo poučevala ljudi o pravi pravoslavni veri, zajedno pa naznanja neko novo dobo v verskem življenju skrbnega naroda. Pravi pričetki klerikalizma!

Pes je ugriznil 13-letnega R. Mozetiča v Solkanu na levi roki ter mu prizadjal rano, vsled katere so pripeljali dečka v tukajšnjo bolnišnico.

Slabo je bilo prišlo nenađoma včeraj dopoldne vratarju T. Gregoriču iz Židovske ulice. Blizu ribjega trga je padel na tla. Mestni redar Vižintin ga je peljal hitro z izvoščikom domov. — Nenađoma se je bil zgrudil včeraj dop. na tla na Stolnem trgu 11 letni Al. Urlič. Pobral ga je neki redar ter ga peljal v bližnjo lekarno, kjer so mu hitro pomagali.

S hruske je padel 44-letni kmet Iv. Korišič. Zlomil si je levo roko ter se tudi drugič poškodoval, vsled česar se je prišel zdraviti v Gorico k usmiljenim bratom.

Kolo je šlo čez glavo 59letnemu posestniku Jos. Gombaču v Naklem na Krasu. Sodel je na

vozu ter se peljal domov. Radi neke ovire na cesti se je voz stresel in Gombač je padel z voza, pa tako nesrečno, da mu je šlo jedno zadnjih koles čez glavo. Poškodovan je nevarno. Prepeljali so ga takoj v tržaško bolnišnico.

Svojega očeta je pretepal Maver Toplikar. Ko so videli to sosedje, so prihiteli na pomoč, ali divji sin je grozil tudi njim, ubil šipo ter pobegnil. Sedaj ga išče policija.

Ukradel je neki dober prijatelj čevljarju Iv. Jeriču iz Podgore uro, uhan in 3 prstane v vrednosti 50 K.

Pevsko društvo „Zarja“ v Rojanu vabi na veliki koncert, katerega priredi v nedeljo 23. julija 1905. v prostorih „Kosumnega društva“ v Rojanu.

Predor med Logom in Rajbljem so otvorili slovesno dne 16. t. m. Udeležil se je otvoritve tudi minister poljedelstva. Ustavil se je v hotelu g. župana M. Černuta. Pri slavnosti je svirala vojaška godba iz Rajblja. Blagoslovil je rudnik domači duhovnik, ki je bral mašo na prostem. Ob tej priliki so dobili od cesarja srebrni zaslužni križec delavci Matija Štrukelj, Franc Mavrič in Anton Čuder.

Kolesarsko društvo „Gorica“ napravi v mesecu avgustu celodnevni izlet v Čedad. Ker pa je treba da imajo vsi člani legitimacije, naprošeni so vsi oni, kateri nimajo še legitimacije, da si iste preskrbe. Dan izleta se pravočasno naznani. — Odbor.

Tatilič. — V Versi v Lahih so bili ukradli 4 fantički v zakristiji 15 K. Mežnar je bil položil ta denar v pušico, katero je zaklenil. Otroci so to videli, odprli pušico ter vzeli denar in ga skrili. Pozneje so se izdali. 3 še nimajo 10 let, četrti pa ima 12 let; obsojen je bil v Gradišču na 3 dni zapore.

Opozorjamo na oglas Alojzija Bratuža v Gorici, Židovska ulica št. 22, kjer priporoča novo zalogo in trgovino jedilnega blaga, olja, jaje, masla itd.

Dve mesti namesniških kancellistov sta razpisani v politični upravi na Primorje. Prošnje je predložiti predsedništvu namestništva do dne 18. avgusta 1905.

Odprli lekarni. — Jutri popoldne bosta odprti v Gorici lekarni Pontoni-Kürner.

Ponočna služba v lekarnah. — V času od 23. do 30. t. m. bo ponočna služba v lekarnah Potoni-Kürner.

Krema Adonis odstrani životne pege v par dneh brez nevarnosti tudi najslabše slušaje. Jednostavna uporaba. 1 cevčica 3 K. Pristna le v zelenih cevčicah v Schwannem Apotheke Frankfurt a. M. 234.

Vojna med Rusi in Japonci.

Rusija hoče zvezo z Japonsko?
Petrogradski dopisnik pariškega „Matina“ javlja, da more objaviti izvestje o navodilih, ki jih je prejel Witte. Glasom teh izvestij je Witte dobil nalog, naj premeta vse težkote in tudi denarno vprašanje, samo da se povrne v domovino, potem ko sklene mir in zvezo z Japonsko. Vsi da so soglašali v tem, da mir, ki vodi do zveze z Japonsko, se nikakor ne more smatrati sramotnim, ker utegnejo iz tega izrasti za Rusijo velike koristi.

47 častnikov obsojenih na smrt.
„Frankt. Ztg.“ poroča: Varšavski poveljnik je dal ustreliti 47 častnikov, med njimi več rezervistov. Vojno sodišče jih je obsodilo na smrt, ker so izjavili, da ne odpotujejo na bojišče. A stotnija pehote, ki naj bi izvršila obsodbo, ni izvršila povelja, ker so pometali vojaki puške proč. Povelje so izvršili kazaki, a ko so se vračali, so bili napadeni s strelj. Mrtvih je obležalo mnogo kazakov.

Protivladivostoku.
Japonska armada se je izkrcala, kakor poročajo japonski uri, severno od Vladivostoka. Vladivostok bo kmalu popolnoma obkoljen. Rusi se umikajo pred Japonci; koncentrirali so se na reki Tumen. Pričakuje se bitke v obližju Vladivostoka.

Witte odpotoval.
Dne 20. ob 6. zvečer je odpotoval ruski pooblaščenec za mir Witte iz Petrograda. Včeraj popoldne je došel v Pariz. Govoril se, da bo Witte odsoten le tri tedne; ker se rabi za pot v Ameriko in nazaj 14 dni, bi utegnil ostati Witte v Ameriki komaj 8 dni. —

V Port Arturu.
Iz Odeso javljajo, da so dospeli tje zadnji ostanki ruske portarturske vojske. Vojaki pripovedujejo, da so Japonci takoj popravili vse poškodovane trnjave. Na hiši pokojnega generala Kondratenka da so postavili

napis: Tukaj je živel ruski junak, general Kondratenko.

Mirovna pogajanja.
Pariški „Matin“ poroča: Witte odpotuje z nejasnimi in omenjenimi navodili; noče se miru drugače, nego pod častnimi pogoji. Rusija je pripravljena dati Japonski odškodnino za vzdrževanje ruskih vojnih vjetnikov na Japonskem in za nekaj vojnih stroškov. Toda ta svota ne sme biti velika. Dopisnik navaja članek lista „Slovo“, ki piše: da ako želi Japonska trajen mir, mora staviti take pogoje, da jih Rusija lahko vsprejme, sicer se sklene samo premirje za tri ali štiri leta, potem prične nova vojna. Dostavlja: Kakor bi bilo neumestno, ako bi mi sami podali sovražniku sredstva, da prične vojno, tako je nezmislno upati, da more Rusija plačati Japonski veliko odškodnino.

Od zahtev, ki jih bo na mirovnih pogajanjih stavila Japonska, utegneta — le dve provzročiti težkote. Japonska se boji, da bi Rusija zopet poskušala, dobiti nazaj izgubljeni položaj v Vzhodni Aziji, ako pride v nekoliko letih k moči. Radi tega želé na Japonskem, naj Rusija obljubi, da ne napravi na sibirski železnici drugega tira in da ne bo držala v Tihem Oceanu nikakega vojnega brodograja. Japonski list „Asabi“ poroča, da je kitajski poslanik v Tokiju brzeljavil svoji vladi, da Japonska ne zasleduje nikakih pohlepkih namenov glede Mandžurije ter da odpokliče svoje čete, čim prežene Ruse s kitajskega ozemlja. Razun tega je znano, da namerava Japonska skupno s Kitajsko preosnovati dežele skrajnega Vzhoda. Japonska bo najbrž zahtevala, da se jej odstopijo iste pravice, ki jih je izvrševala Rusija v Mandžuriji. V tem hipu se mora Kitajska vzdržati vsake akcije.

Pričakuje se velike bitke pri Tumen. Pri Nikolajevsku so se prikazale japonske bojne ladje.

Razgled po svetu.

V državnem proračunu za leto 1906. bo stroškov za trgovsko ministerstvo kakih 17 milijonov več od lanskega leta; znatna svota tega se porabi zlasti za razširjenje telefona, 4 milijone, potem za trgovsko mornarico, za pospešenje obrežnih del v Trstu ter povzdigo industrije in izvoza.

Iz stalnega parlamentarnega obrtnega odseka. — Stalni obrtni odsek ima redne seje. V seji 13. t. m. so razpravljali o točki „skušnje za obrtne pomočnike“. Po daljši debati se je sklenilo, da se vajenci ob koncu učne dobe podvržejo skušnji, ki jih uspešnosti za pomočnike. Pri tej skušnji morajo dokazati, da so si pridobili znanje in sposobnosti, ki so potrebne, da lahko izvršujejo obrt kot pomočniki. Skušnjo morajo napraviti pred komisijo, ki jo sestavi prizadeta obrtna zadruga. Komisija sestoji iz predsednika in iz dveh do štirih prisednikov. Predsednika imenuje na tri leta obrtna oblast v sporazumljenju z obrtno zadrugo in s trgovinsko in obrtno zbornico. Pomočniki volijo v to komisijo enega člana, ostale pa samostojni obrtniki, zbrani v zadrugi. Za skušnjo bo treba plačati posebno takso, ki pripade obrtni zadrugi. Dela, ki jih izgotove vajenci za skušnjo, je treba javno razstaviti. Obrtne zadruge smejo skleniti, da se morajo vsi njihovi člani zavarovati za brezplačno zdravniško pomoč in brezplačno dobivanje zdravil, ne smejo jih pa siliti, da bi se morali zavarovati tudi za pogrebne stroške. Prihodnja seja obrtnega odseka bo v torek.

Operacija na zobeh v zoološkem vrtu. — V zoološkem vrtu v Newjorku je izvedel kurator Ditmars dve nevarni operaciji na zobeh. Pacijenta sta bila veliki aligator Mose in velika kača naočarka. Obe živali sta trpeli na zobobolu. Najprvo so izpraznili vodo iz bazena, v katerem je bil aligator, potem so ga trdno zvezali. Ditmars je stopil na to v bazen, in ko je aligator segel po njem, mu je potisnil v žrelo kos lesa, da žival ni mogla zapreti čeljusti. Oporater je izrezal oteklino okoli zob ter odpilil aligatorju vseh 40 prednjih zob. Potem je prišla na vrsto kača. S pomočjo asistenta je bila prinesena na stol. Ko je odprla žrelo, jej je potisnil vanj kos lesa, potem je hitro izvlekel oba strupena zoba, od katerih je vsak 2.25 palca dolg. Rane je izpral, in žival je sedaj zdrava.

Pulj doli državno policijo. — C. kr. okrajno glavarstvo v Pulju je razposlalo na podrejene občine okoliščino, v kateri razvija načrt preustrojenja redarstva v Pulju ter pozivlja občinska glavarstva, naj se izjavijo o tem.

Mornarji s „Potemkina“. — Mornarje v Rumuniji, ki so bili na „Potemkinu“, pregovarjajo ruski agentje, naj se povrnejo v Rusijo. Neki mornar je dobil pismo svoje matere iz Odeze, v katerem mu naznanja, da jo preganjajo, ker je bil on med uporniki.

Razprava radi špijonaže se je vršila v sredo na Dunaju proti 30-letnemu agentu Avgustu Doré. Ta Doré je iskal zveze s častniki ter s poslanstvi, od katerih je hotel izvedeti razne reči, dobiti načrte itd. Zlasti je špijonoiral okoli japonskega poslanstva, kjer je hotel dobiti od poslov pisma in papirje, katere mečejo proč ali jih uničujejo, pa brez uspeha. Sodnija mu je prisodila 18 mesecev težke ječe.

Poskušena tatvina v postojnski jami. — Josip Serdoz, umirovljeni mojster arzenala v Pulju, mudil se je s svojo nečakinja na binkoštni ponedeljek v postojnski jami. Ko si je pa na plesišču ogledoval stene in strop, je čutil, da mu je nekdo posegel v žep njegove suknje. Takoj je zapazil, da mu je izginila listnica z vsebino 100 K. Poleg njega je stal Josip Servegini, agent iz Milana, katerega je takoj prijel, a ta je pa izpustil listnico na tla in se pomešal med gledalce na plesišču; vendar se je posrečilo ga prijeti. Za to poizkušeno tatvino je dobil v Ljubljani 2 meseca težke ječe.

Kongres zemstva v Moskvi. — Kongresa zemstva se je udeležilo 200 oseb. Vzlic temu, da se je generalni guverner zavzel za to, da bi se kongresu ne delalo težko, je prišel policijski nadzornik v spremstvu policijskih uradnikov, ki je prinesel pismen poziv, naj se seja zaključi. Predsednik kongresa je izjavil, da smatra odredbo uprave nezakonito in da se torej ne čuti obvezanega k posluhu, zato ne zaključi seje. Policijski nadzornik je na to zahteval imena vseh udeležencev in izročitev vseh dokumentov. Za odgovor so zadoneli glasovi: „Zapišite vso Rusijo!“ V nadaljni razpravi je zemstvo označilo napake načrta ustave: volilni cenzus prepreči izraz pravega mišljenja ruskega naroda; ni pravično, da se od zakonodaje izključuje cele kategorije državljanov, manjkajo jamstva za osebno in splošno svobodo; napačno je, da se hoče izključiti javnost razprav; zborovalci so zahtevali imuniteto za poslance in osebno varnost; protestirali so, da bi bil parlament popolnoma podrejen državnemu svetu, ki je popolnoma birokratski in proti temu, da bi ne bili ministri odgovorni.

Mornarji s „Potemkina“. — Mornarje v Rumuniji, ki so bili na „Potemkinu“, pregovarjajo ruski agentje, naj se povrnejo v Rusijo. Neki mornar je dobil pismo svoje matere iz Odeze, v katerem mu naznanja, da jo preganjajo, ker je bil on med uporniki.

Nezgod na vojni ladji „Habsburg“. — 20. t. m. je c. in kr. eskadra v Pulju streljala ostro. Na vojni ladji „Habsburg“ se je povodom streljanja s 15 cm reductopom dogodila eksplozija plina, vsled česar je bil en mož ubit, drugi pa ranjen. Poveljnik vojne mornarice grof Montecuccoli je bil na „Habsburgu“, ko se je pripetila nezgoda.

Slovanska banka v Beogradu. — Iz Belegrada javljajo, da namerava pred kratkem ustanovljena slovanska banka otvoriti trgovski muzej, ki bo omogočal razstavljanje blaga slovanskih trgovcev in obrtnikov.

Dalmatinski parobrodni promet. — 17. t. m. je bilo zaključeno posvetovanje med zastopniki vlade in med avstrijskim Lloydom v zadevi obnove Lloyдове pogodbe. Stvar je že toliko dozorela, da bo v kratkem mogoče pričeti z odločilnimi pogajanjmi. Zadnje dni se je v glavnih potezih tudi določil program za dalmatinski parobrodni promet. V to svrhu se namerava ustanoviti delniška družba. Za ta projekt se kakor znano zanimajo štiri dunajske banke, kreditni zavod in nižjeavstrijska eskomptna družba.

Nemci v južnih slovanskih deželah. — Ruski publicist D. M. Vergun je obelodanil brošuro, v kateri s številkami dokazuje prodiranje nemstva na jug. Slovenske zemlje in Primorje imajo z Dalmacijo 131.935 Nemcev, 2585 posestev, 135 kolonij, 57 cerkev, 102 šoli, 49 časnikov, šest gledališč, 8 društev, 9 bank in 3 konzulate. V Hrvaški in Slavoniji 136.121 Nemcev, 2347 posestev, 57 kolonij, 33 šol, 39 cerkev, 9 časnikov, 1 gledališče, 1 društvo, 1 banko in 1 konzulat. Bosna in Hercegovina imata 30.000 Nemcev, 982 posestev, 17 kolonij, 4 cerkve, 18 šol, 2 časopisa, 1 gledališče, 1 društvo, 1 banko, 1 konzulat. Balkanske države in Turška imajo 27.000 Nemcev, 300 posestev, 14 cerkev, 41 šol, 5 časopisov, 1 gledališče, 7 društev, 6 bank, 18 nemških konzulatov.

Punt na italijanski vojni ladji. — Iz Specije javljajo, da so se na oklopnici „Morosini“ spuntali podčastniki in mašinsti. Punt je bil hitro udušen; krivci so bili odvedeni v zapor. Sodi se, da je punt provzročila socialistična propaganda. Oblastnije se trudijo, da bi ta slučaj prikrile.

Detomorilka — oproščena. — V laškem Vidmu se je vršila 18. t. m. porotna razprava proti Genovefi Lorenzini radi detomora. Pred porotniki je povedala, da jo je zapeljal Josip Jonja, ki jo je pa potem zapustil ter šel po svetu, in nikdar jej ni nič pisal, tako da ne ve o njem nič. Ker je obupala, da bi mogla kdaj poročiti tega mladeniča, katerega je ljubila in kateremu se je udala iz ljubezni, in ker se je bala, da jo poženejo od doma, je zadušila v obupnem trenutku svoje dete. Porotniki so na vprašanja dali odgovor, po katerem je bila detomorilka oproščena obtožbe ter takoj puščena na svobodo.

Senzacionalni samomor v Atenah. — Dvaindvajsetletna krasna hči generala Smolenskisa, ki se je odlikoval v grško-turški vojni, se je oddaljila iz hiše ter se je na pokopališču ustrelila iz revolverja. Oče in sestra sta hitela na pokopališče. Sestra je pograbila za revolver ter se hotela ustreliti, ali navzoči so jej to zabranili. Samomorilka je pustila pismo na sestro, v katerem pravi, da jej je ljubše umreti kakor pa živeti pri strogem, neusmiljenem očetu!

Češki agrarci proti Mladočehom. — V nedeljo je bil v Mladi Boleslavi shod čeških agrarcev. Na shodu je govoril posl. Prašek, ki je kritikal politiko Mladočehov ter jih pozivljal, da odlože svoje mandate.

V smislu Praškovih izjavljanj se je sklenila resolucija, ki zahteva, naj mladočeški poslanci odlože svoje mandate. Sedaj pa se čuje o nekem kompromisu med agrarci in Mladočehi za prih. volitve.

Tajni papežev komornik obsojen. — Mac Nut, papežev komornik, o katerega zločinu smo že govorili, je bil obsojen 19. t. m. v Rimu radi oskrumbe na 3 mesece ječe. Pod papežem Levom XIII. je bil Mac Nut velika moč; tuji, ki so iskali v Vatikanu naslovov, so se obračali v prvi vrsti do njega.

Demonstracija proti papežu. — Te dni je demonstrirala hrvatska mladina v Spljetu med koncertom občinske godbe proti klerikalnemu listu „Dan“, katerega nekaj eksemplarov so sežgali, klicali pa so pri tem: Proč z Danom, proč z laškim papežem, proč z Rimom!

Vročina v Ameriki. — Iz Newjorka poročajo o strašni vročini, ki mori ljudi. — V glavnih mestih je umrlo le en dan, 18. t. m., 50 oseb, od teh 23 v Newjorku.

V Stavropol v Kavkazu so poslali ruskega velikega kneza Nikolaja Konstantinoviča, ki je pregnan s carskega dvora že 20 let, ker je v zadnjem času baje dopisoval z nihilisti.

Bolniško društvo za slovanske visokošolce v Gradcu.

Z nekim neprijetnim čutom se vračajo letos slovanski, posebno slovenski dijaki v domovino. Bojijo se, da jim bo, začeni s prihodnjim zimskim tečajem, že itak siromašno življenje v tujem vseučiliškem mestu še bolj oteženo, da soseben v slučaju bolezni ostanejo osamljeni in zapuščeni, kajti oni zavod, ki prihaja slov. dijaku na pomoč v skrajni sili, ki ga podpira in neguje, kadar se mu približa največja sovražnica — bolezen — propada ter v prih. letu ustavi svoje humanitarno delovanje, ker mu manjka podpor.

»Bolniško društvo za slovanske visokošolce v Gradcu« se je ustanovilo v začetku z. t. 1896.—97, z namenom, da v slučaju bolezni preskrbuje svojim členom brezplačno zdravnika, zdravila in po potrebi bolniško oskrbo: siromašnim dijakom v slučaju smrti tudi brezplačen dostojen pogreb.

To nalogo je »bolniško društvo« zvesto izvrševalo. Dobilo si je najznamenitejših medicinskih strokovnjakov, ki večinoma brezplačno opravljajo službo društvenih zdravnikov, sklenilo je pogodbo z lekarnami ter pridobilo olajšav na splošni bolnišnici. Na stotine slovanskih dijakov je že uživalo udobnosti, ki jih nudi »bolniško društvo« svojim členom. Marsikateremu je ohranilo zdravje ter ga obvarovalo bednega bolnega življenja in nekaterim nesrečnim je tudi pripravilo dostojno zadnjo posteljo v tuji zemlji.

Ni se torej čuditi, da je »bolniško društvo«, ki šteje med svojimi členi dobrih 50%. Slovencev, izdalo v 8 letih svojega obstanka skoraj K 850⁰⁰ v svoje namene, vsoto, ki vsako leto neprimerno raste, tako, da je »boln. društvo« letos n. pr. plačalo samih bolnišniških stroškov okoli K 900 in približno ravno tako visoko svoto v lekarnah.

Rastočim izdajam pa ne odgovarjajo podpore. O prvih letih svojega obstanka je društvo prejelo precej podpor. Različni dobrotniki, predvsem slovenske posojilnice, so mu pomagali pripraviti kapital — a te podpore so, z malimi častnimi izjemami, iz ostale, in danes je društvo navezano na članarino svojih 120 členov (po 3 K na semester) in pa na pičlo glavnico, ki se je ravno letos tako skrčila, da bo začetkom prihodnjega leta preostajalo borih 600—700 K, s katero svoto pa društvo nikakor ne more naprej poslovati.

Zato se obračajo slovenski akademiki v Gradcu do svojih prijateljev in dobrotnikov, obračajo se do vseh onih, ki so skusili in poznajo bedo in neznosni položaj bolnega dijaka, obračajo se tudi do onih, ki so nekdanje »boln. društva« uživali njega tudenosti in dobroto, z nujno prošnjo, da z denarnimi prispevki rešijo ta velepomembni zavod propada ter mu opomorejo, da bo lahko tudi za naprej deloval v prosoh in blagor slovenskega dijaštva v Gradcu!

V imenu slovenskih graških akademikov:
phil. Albert Kramer,
Trbovlje.
phil. Fran Kotnik,
Guštanj, (Gutenstein, Koroško).

Književnost.

»V Ljubljano jo dajmo«. — Talija. Ureja Fran Govčkar. Izšla je v naši tiskarni znana Ogrinčeva veseloigra »V Ljubljano jo dajmo« v drugi, popravljeni, sedanjemu času primernejši izdaji. Cena 60 v.

II. odprto pismo*)

na g. A. Lašiča, c. kr. okraj. šol. nadzornika v Tolminu.

Iz raznih časopisov doznajem, da ste Vi, c. kr. okraj. šol. nadzornik, dne 15. t. m. ob priliki uradne okrajne učiteljske konference mučili iz celega okraja zbrano častito učiteljstvo z najino čisto privatno zadevo.

Jaz nimam častitega učiteljstva (častito-isto prosim blagohotnega oproščenja, ker sem prisiljen je tu umešavati) na razpolago, kakor Vi, niti mogočnih zagovornikov in zaščitnikov, kakor Vi, c. kr. okraj. šol. nadzornik. Naravno je, da se poslužujem v svojo obrambo javnosti v obliki odprtih pisem na žalilca moje osebe in moje časti.

Odločno protestujem proti Vašemu novemu napadanju in žaljenju moje osebe. Vi imate pogum mene napadati, kjer ne morem podati svojih protipojasnil in kjer se ne morem braniti. Zakaj pa ne sprejmete javnega dvoboja »poglavje o morali«?

Kaj ste pa hoteli s tem, da vlačite najino zadevo pred zbrano častito učiteljstvo? Morebiti ste pa hoteli res doseči kako zaupnico. No, ta se Vam je pa izjalovila. Ena blamaža več v albumu Vaših blamaž.

Konečno vprašam c. kr. dež. šol. svet, ali misli vplivati na svojega podrejenega uradnika, da opusti vendar enkrat vedna žaljenja in napade proti mirnemu državljanu?

Tolmin, 20. julija 1905.

Andrej Vrtovec.

*) Za vsebino pod tem naslovom je odgovorno uredništvo le toliko, kolikor zahteva tiskovni zakon.

Tužnih in potrlih src naznanjamo ljubim sorodnikom, dragim prijateljem in častitim znancem, da nam je neizprosna smrt pobrala včeraj ob 9³⁴, predpoldne našo ljubljeno hčerko, oziroma sestrico,

DANICO

po mučni bolezni v starosti 3½ leta. Odpeljali so nam jo vsled zdravstvenih predpisov že včeraj v mrtvašnico na goriškem pokopališču. Nadejamo se, da nam bo dovoljeno, prepeljati jo v rodbinsko grobnico v Solkanu, kar bi se izvršilo jutri predpoldne.

Vsled tega izrednega udarca v našo rodbinsko srečo ne moremo pošiljati posebnih naznanil, marveč veljaj to za vse.

V GORICI, 22. julija 1905.

Rilko, Metko, Nada,
brata in sestrice.

Andrej in Ivanka Gabršček,
oče in mati.

Nova zaloga in trgovina

v Gorici, Židovska ulica št. 22.

Velika zaloga

olja, jajc, surovega in kuhanega masla ter vsega v trgovino jestvin. spadajočega blaga.

Ker kupujem blago v veliki množini, lahko postrežem sl. občinstvu s tako nizkimi cenami, da se ne bojim nobene konkurence.

Za mnogobrojni obisk se toplotno priporoča

Alojzij Bratuž.

B. 560.

Razpis dražbe.

Razpisuje se zmanjševalna dražba za zgradbo novega šolskega poslopja v Čepovanu.

Sklicna cena je K 17000.

Načrt, prevdarek in gradbeni pogoji so razpoloženi na ogled v uradu c. kr. okrajnega šolskega sveta v navadnih uradnih urah.

Sprejemajo se le pismene ponudbe, katerim treba priložiti 5-odstotno varščino.

Rok za vlaganje ponudb poteče dne 2. julija t. l. ob 12. uri popoldne.

C. kr. okr. šol. svet v Gorici,

dne 19. julija 1905.

St. 836.

Razglas.

Naznanja se, da dne 8. avgusta t. l. od 9. do 10. ure predpoldne se bo vršila javna ustmena dražba v občinskem uradu pri Soškem mostu, pri kateri se odda v zakup po znani ceni zgradba novega mosta in dovozne ceste v Podsobotinu. Ponudniki zamorejo uložiti tudi pismene ponudbe, opremljene z 5% varščino v znesku 1166 K do dneva dražbe.

Pogoji, načrt in proračuni so razpoloženi na ogled v občinskem uradu ob uradnih dnevih to je: v ponedeljek, četrtek in soboto od 8. do 10. ure predpoldne od 24. t. m. naprej.

Ustmene in pismene ponudbe se bodo rešile v 8 dneh po izvršeni javni dražbi.

Županstvo v Podgori,

dne 17. julija 1905.

Klančič,

župan.

Išče se v Gorici

mesečna soba

s kabinetom ali tudi brez njega od septembra 1905 dalje. Naslov se pošlje pri upravnistvu „Soče“.

A. Cigoj & Nemec,

veletržca z vini

v Gorici, Magistratna ulica št. 1,

toplo priporočata svojo zalogo pristnih belih vipavskih in brskih ter črnih istrskih vin.

Cene zmerne, postrežba točna.

Prva koncesijonirana delavnica z motornim obratom za fino mehaniko, fiziko, ma. temaliko, optiko, fino brušenje in poliranje itd. Vpeljava strelodvodov, elektrike, brzojavov, hišnih telefonov, plina in vode.

Poprave se izvršujejo hitro in po cen.

Ivan Potočnik & A. Hügel

Gorica, za vojašnico.

Precizijska delavnica predmetov za merjenje.

Bogata zaloga

raznih predmetov za razsvetljavo za plinovo in električno luč.

Oprave za kopelji, sesalke vseh sistemov. — Popravilnica avtomobilov, motociklov in dvokoles. — Delavnica za popakrenje in ponikanje — Pumpe, železne in kovinske cevi. Zaloga mesarskega orodja, kuhinjskih nožev, brivskih britev, škarij itd.

Božjast.

Kdor trpi na božjasti, krčih in drugih nervoznih boleznih, naj zahteva knjižico, o teh boleznih. Dobiva se zastoj in franko v priv. Schwann - Apoteke, Frankfurt a. M.

Ceniki zahtevano brezplačno.

Lekarnarja A. THIERRY-jev pristen le z varstveno znamko zelena nuna.

Najstarejše ljudsko sredstvo proti prsim in pljučnim boleznim, kašlju, riganju, želodčnim krčom, slabemu toku, kislini, zgagi, zaprtju, napihovanju, infuziji, ranam, zobobolu itd. Franko na vsako pošto z zabojem vred: 12 malih ali 6 dvojnatihi steklenic 5 K, 60 malih ali 30 dvojnatihi steklenic 15 K.

Jedino pristno

Centifolijno mazilo.

(Mazilo iz cvetlic tavčentroz.)

Najmočnejše čistilno mazilo sedanjosti. Učinkuje gotovo pri zastarelih boleznih in ranah. Stane s spretnico in poštino vred: 2 lončka K 3.60. Pri tvoj je fino iz lekarne pri angelju varuhu A. THIERRY-ja v Pregradi pri Rogatcu-Slatini kamor naj se naslavljajo naročila. Da ta zdravila gotovo učinkujejo ter so nenadomestna, priložuje brošurica s tisočimi zahvalnimi pismi, ki je pridržana zastoj balzamu, ali se isto dopolnje posebej na zahtevo.

Ogrska

cvetlična paprika

Iz Segedina I. vrste, sladka, garantir. pristna, priznana izvrstna vrste. Lastni pridelek kg za K 5. Razpošilja po povzetju od 1 kg dalje franko. Nadaljne posebnosti: slanina, ogrski salami itd se zaračunajo najceneje.

Razpošiljalnica vsakovrstnih deželnih pridelkov

Haupt A. Rudolf

Budimpešta (Ogrsko) VII. Ovodagasse 22

Ruske knjige v izvirniku.

Podpisani knjigarni se je posrečil nakup večje zaloge ruskih knjig v izvirniku. Knjige so docela nove. Izvirna cena je K 2.40, — podpisana pa jih prodaja le po K 1.60. Te knjige so:

1. Peterburgskije Tumani, I. del.
2. II.
3. „Pered čem — to?“ Roman. in „Trup“ povest.
4. „Iz Trjasini na Dorogu.“ Roman.
5. „Zyjezda“ (Potepenka) — in „Žena“ (Čehov).
6. in 7. „Bezmoljirije neba“, roman.

Slovanska knjigarna

A. Gabršček v Gorici.

Štev. 312.

RAZPIS DRAŽBE.

Podpisano župaanstvo razpisuje s tem dražbo za zgradbo novega vikarijskega poslopja v Desklah za sklicno ceno K 13328-96.

Načrt, prevdarek in stavbeni pogoji so razgrnjeni v županski pisarni v Plaveh vsak dan od 8. do 12. ure predp.

Sprejemajo se le pismene ponudbe, katerim treba priložiti 5-odstotno varščino.

Rok za vlaganje ponudb poteče dne 21. julija t. l. ob 12. uri predpoldne.

Županstvo v Desklah,

dne 16. julija 1905.

And. Konjedic, župan.

Sprejme se

več trgovskih sotrudnikov manufakturne stroke.

Pogoji: znanje slovenskega, laškega in eventuelno tudi nemškega jezika. — Por. dbe je pošiljati na naslov:

Slovensko trgovsko društvo „MERKUR“ v Ljubljani.

Papir za smotčice

(cigarete.)

Na drobno in na debelo so vedno na razpolago te vrste:

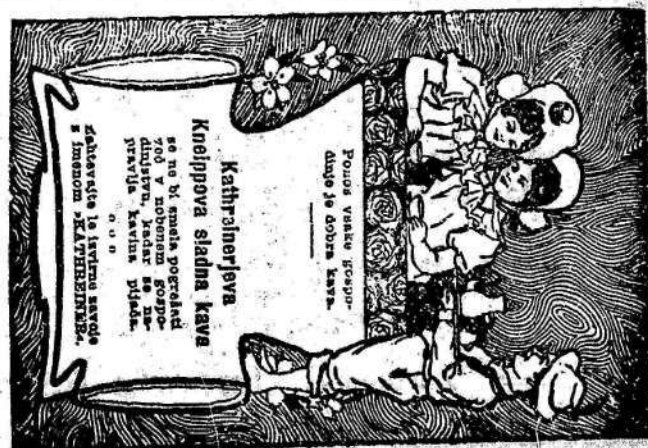
Abadie (riz in laily) — Aida — Aristocratique — Club — La Fleur — Job — Rival — Regal.

Zaloga higijeniških „Rossijskih giljz“ iz Odese, pa tudi drugih vrst, za izdelovanje smotčic. — Medena cevka za izdelovanje smotčic.

Prekupcem izdaten popust.

Knjigarna in papirnica
A. Gabršček v Gorici.

„Narodni kolek“
koleke, pošne znamke in vse
poštne vrednostnice prodaja
knjigarna
A. GABRŠČEK.

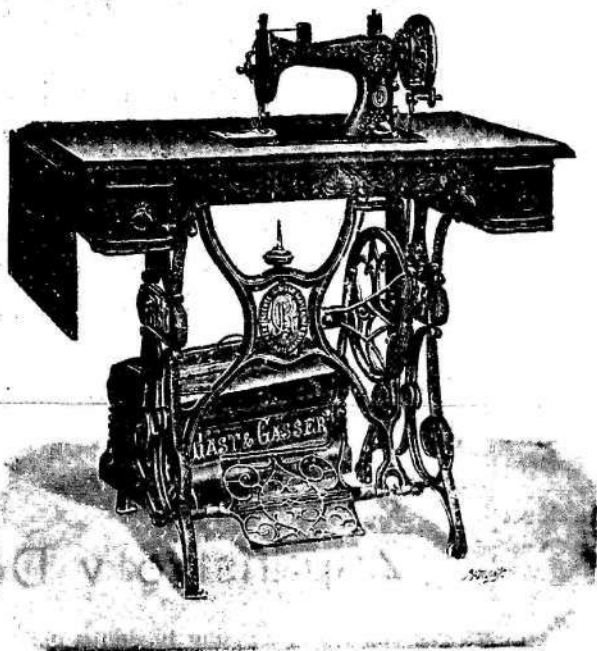
Želodčne in črvesne bolezni dojenčkov provzročuje najčeste neprimerna hrana. Za take otroke se priporoča kot izborno sredstvo na vodi kuhana Kufekejeva otroška moka, toda brez mleka. Ta moka ima namreč redilne snovi materinega mleka v pravem razmerju, in uniči celo najmanjše kali podobnih bolezni. Po zaužitju te moke postane črevo nevsprejemljivo za bakterije in pomiruje vrenje. Pa tudi pri večjih, ki so imeli grižo, se je Kufekejeva otroška moka izvrstno obnesla. Po prestani bolezni dobi otrok po tej moki dober tek in okrepi. Vsled prijetnega okusa jo pijejo z veseljem otroci vsake starosti, vendar se rabi tudi lahko za starejše otroke kot izvrsten pridevek kakau.

Kerševani & Cuk

v Gorici
Stolni trg št. 9 (Piazza Duomo)
priporočata svojo
zalogo šivalnih strojev
raznih sistemov,
za umetno vezenje (rekamiranje)

Zaloga dvokoles.

Mehanična delavnica konec
Raštelja št. 4 sprejema vsako
popravo šivalnih strojev, dvo-
koles, pušk in samokresov.
Šivalne stroje in po-
pravo jamčiva od 5-10 let.

Anton Ivanov Pečenko - Gorica

TEKALIŠČE JOSIPA VERDIJA št. 28.

Velika zaloga

pristnih belih in črnih vin iz lastnih
in drugih priznanih vinogradov.
Dostavlja na dom in razpošilja po
železnici na vse kraje avstro-ogerske
monarhije v sodih od 56 l naprej. Na
zahievo pošilja tudi uzorce.

Zaloga piva

tovarne G. Auerjevih dedičev v Ljub-
ljani in plzenjskega piva „Prazdny“
iz sloveče češke „Mešanske pivo-
varne“.
Zaloga ledu, karerega se oddaja
le na debelo od 100 kg naprej.

Cene zmerne. Postrežba poštana in točna.

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

Načelstvo in nadzorstvo je sklenilo v skupni seji dne 28. nov.
1902. tako:

Hranilne vloge se obrestujejo po 4½%. Stalne vloge od
10.000 kron dalje z odpovedjo 1 leta po
dogovoru. Rentni davek plačuje pos. sama.

Posojila: na vknjižbe po 5½%, na varščino ali zastavo in
na menice po 6%. Glavni deleži koncem leta 5½%.

Stanje 31. dec. 1901. (v kronah): Članov 1781 z deleži K =
113.382. — Hranilne vloge 1.554.989 13. — Posojila 1.570.810 39
— Vrednost hiš 110.675. — (v resnici so vredne več). — Reservni
zalog 75.101 91.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar
Telefon št. 79.

Odlikovana pekarija in sladčičarna.

Karol Draščik,

pekovski mojster in sladčičar
v Gorici na Kornu v (lastni hiši.)

Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače za
birmance, torte itd.

Priporoča se slavnemu občinstvu za mno-
gobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo
po jako zmernih cenah.

Prodaja tudi različne moke.

Ivan Kravos

priporoča svojo

sedlarsko delavnico

v Gorici

ulica Vetturini št. 3.

Eksport

Mizarska zadruga

Eksport

v Gorici - Solkanu

vpisana zadruga z omejenim jamstvom

tovarna s strojevnim obratom na parno in vodno silo
naznanja, da izdeluje

najrazličnejša pohištva vseh slogov

ter sprejema v delo vsa večja stavbena dela.

Podružnica v Trstu Via di Piazza vecchia 1. Podruž-
nica v Splitu. Zastopstvo v Orizantu.

Cene zmerne, delo lično in solidno.

Anton Potatzky v Gorici.

Na srednj Raštelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupovališče nirsberškega in drobnega
blaga ter tkanin, preje in nitij.

POTREBŠČINE

za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE

za krojače in šovlarje.

Svetinjice. — Rožni venči. — Mašne
knjižice.

Hišna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

Semena za zelenjave, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje,
krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih
ter na deželi. 2 35 8

Fran Melinek,

krčmar in zidarski mojster na Vrhovljah št. 30
„Na Planini“ izvršuje vsakovrstna

zidarska in stavbarska dela,

katera izvršuje natančno in točno po vsakem
obrisu.

Nadalje priporoča svojo gostilno, kjer
toči pristna domača bela in črna vina.

Ima tudi prenočišča za potnike.

Postrežba točna, cene zmerne.

CHRISTOFLE

Namizno orodje in posodje
vseh vrst.

Priznana težko posrebrnjene

najlepše forme.

Kompletne kasete namiz-
nega orodja, posodja za
omako, kavo, čaj, na-
mizni podstavki, umetni
izdelki.

Jedino nadomestilo
pravega srebra.

Posebni izdelki za hotele, restavracije
in kavarne, kakor tudi pensijone, gospo-
dinjstvo itd.

C. kr. dvorni založniki

Christoffe & C. — Dunaj

I. Opernring 5 (Heinrichshof).

— Ilustrovan cenik na zahtevanje. —
V vseh mestih zastopano po preku-
p. Kot jamstvo svoje izvirnosti imajo naši izdelki
gornjo tovarniško znamko in ime Christoffe

— Zahtevajte pri nakupu —

Schicht-ovo štedilno milo

z znamko „JELEN“.

Varstvena znamka.

Ono je zajamčeno čisto in brez vsake škodljive primesi. Pere izvrstno. Kdor hoče dobiti zares jamčeno pristno, perilo
neškodljivo milo naj dobro pazi da bo imel vsak komad ime „SCHICHT“ in varstveno znamko „JELEN“.

Georg Schicht Aussig n. E. — Največja tovarna te vrste na evropskem ozemlju!

— Zastopnik: Umberto Bozzini - Gorica, Stolna ulica št. 9. —

Dobiva se povsod!